

Resedagbok från Serbien 22 - 30 september 2019 PRO Södra Sandby

Chaufför: Christer Thell
Reseledare och chaufför Bojan Dinic

Söndag 22 september

Tidig morgon kl. 05.15 gick färden från Sandby med stopp i Lund och Malmö, för att ta upp resenärer.

Så kunde resan börja. Obligatorisk skål när vi nådde pylonerna och efter ca två timmars körning var vi i Gedser och solen strålade. Det såg ut att bli en fin resa! Efter 1 timme och 45 min var vi i Rostock, Tyskland. Nu hade vi många mil framför oss, många sov, vi hade ju varit uppe tidigt, andra löste korsord eller läste en bok, för att försöka fördriva tiden, eftersom det inte är så mycket titta på när man färdas på tyska motorvägar. Vi livades till, när Benny delade ut en text på en sång han diktat på melodin "Gulligullan"(se texten i slutet av resedagboken). Alla sjöng för full hals och stämningen blev snart på topp.

När vi var i gång med att sjunga, så sjöng vi också sångerna från allsångshäftet, som Roger kopierat upp till "Äldredagen". De passade även oss "ungdomar". Agneta hade gjort frågor, som hon delade ut på Slovakien och Serbien och alla blev fullt koncentrerade på uppgiften. Prisutdelning på hemvägen. Snart var det dags för resans första fikastopp, men innan dess höll Bojan en lång monolog om svenskarnas ord fika och vi vred oss av skratt. Kaffet smakade utmärkt och Thells nya ägare Malika bjöd generöst på kaffet och kakor, men däremot fick vi betala 20 kr för vispgrädden, dvs om vi ville ha något starkt i whisky eller rom.

Så var vi vid dagens slutmål, "den gyllene staden", som Prag kallas och vårt boende, hotell Expo. Efter en middag, bestående

av tonfisksallad, inbakad torsk och cheesecake, kallade sängen, alla var trötta för vi hade varit uppe tidigt och åkt ca 83 mil.

Måndag 23 september

Frukost nästa morgon, god, men ganska oorganiserad, bröd i ena änden, smör i andra, yoghurt långt ifrån müslin, ja alla sprang som yra höns innan vi fått allt på tallriken.

Kl. 08.30 lastades bussen för destination Bratislava i Slovakien och efter en stund undrade någon om vi inte passerade några broar här, så vi kunde ta en "dutt". Vi hittade snabbt en och Bojan bestämde att när vi passerade en bro, så skulle vi skrika "HOPPA" och när vi körde under en bro "DUCKA" Mycket skratt – man kan få folk till mycket! Sedan berättade Bojan på sitt oefterhärmliga sätt om olika historiska grejor som hänt, varvat med anekdoter från när familjen åkt denna väg. Ibland trasslade han in sig och fick ta en titt i boken, som han grävde fram från sin ryggsäck.

På väg mot Bratislava i Slovakien passerade vi en vägs skylt där det stod att det var 8 mil till Wien i Österrike, så nära ligger städerna varandra.

Väl framme gjorde vi en rundtur med bussen och fick pekat ut de viktigaste sevärdheterna. Bussen körde högt upp och vi kunde se över stan i en panoramavy. Mycket vacker stad!

Därefter "släpptes vi lösa", att på egen hand utforska stan och dessutom få något i magen. På kvällen blev det något strul, vad vet jag inte, men det var ett strul till vår fördel. Vi skulle ätit middag på hotellet, men det visade sig att det inte gick att få, utan i stället hämtade minibussar oss och körde oss till Slottet, där vi fick en god middag, bestående av en Minestrone-soppa, köttgryta och en bakelse och dessutom fri dryck, vin eller öl. Dessutom stod ett glas Prosecco på bordet när vi kom. Efter maten hämtade samma minibussar oss och körde oss tillbaka till hotellet, så det var ett trevligt strul till vår fördel.

Tisdag 24 september

Efter frukost bar det i väg igen. Även denna gång en lång resa på ca 60 mil till slutmålet Belgrad i Serbien.

Färden gick genom Ungern och under resan berättade Bojan i stora drag om Ungerns historia från 1300-talet fram till våra dagar, en liten historielektion, som inte var tråkig, eftersom den framfördes av Bojan. Vi färdades genom ett ganska trist landskap, ungerska pustan, där det inte var mycket att titta på, så det blev mycket snack, för att fördriva tiden och så småningom kom vi till gränsen till Serbien, men dessförinnan var det stopp vid en mack, för att köpa något ätbart och så förstås köa för att tömma blåsan. Vi visste inte i förväg hur långt gränsproceduren skulle ta, Bojan hotade med att det kunde ta upp till 1,5 tim. En och en fick vi gå igenom passkontrollen och utsättas för en bister mans granskande ögon. Ja, vi blev alla utsläppta, så vi såg antagligen inte alltför brottsliga ut. Nu var det kontroll för att komma in i Serbien. Ny kontrollant, även han mycket allvarlig, kom ombord på bussen och hämtade våra pass. Under tiden försökte Bojan, under mycket skratt, lära oss serbiska, ett helt omöjligt språk i våra öron. Nu fick vi passen tillbaka med en tjusig stämpel i och så var vi i Serbien, målet för vår resa. Första stopp var på en restaurang på landet "Jelen Salas", där vi blev serverade en härlig lunch, bestående av kalvgulasch och vitkålssallad. En liten incident hände när vi kom ut, Ingrid Tornqvist trampade fel på ett trappsteg och föll. Som tur var kom hon lindrigt undan med en svullen läpp och skrapade glasögon. Det kunde gått så illa, att hon hade behövt uppsöka sjukhus, men det ordnade upp sig. Tur i oturen!

Nu var det bara 18 mil till Belgrad. Bojan berättar nästan sanna berättelser om serber och turkar och oj vad vi skrattar! Så var vi framme i Belgrad! Det visade sig, att vi blivit ombokade till ett annat hotell. Det nya hotellet hette AMSTERDAM.

Kaos som vanligt, när alla skulle upp på sina rum. En hiss, skulle transportera oss alla, 50 personer. Nåväl, alla kom upp så småningom, men en del kom inte in, eller visste inte hur låset fungerade, olika på varje hotell och denna typ hörde inte till det vanliga slaget och dessutom var det mörkt i korridoren,

så det var svårt att se. Bojan bar väskor och var mycket serviceminded. Det är otroligt som han sliter. Middag kl. 19.30, denna gång i form av buffé.

Onsdag 25 september

Sovmorgon! Vi startade inte förrän kl. 10.00, vilket uppskattades. Efter frukost åkte vi på en rundtur med bussen och här fick inte Bojan guida, eftersom det enligt lag måste vara en auktoriserad guide. Vår hette Vlada och talade en lättförståelig engelska, och vi hängde med efter förmåga. Många vackra byggnader, men också många halvfärdiga eller i ruiner, mest i den gamla delen av stan. De håller på att bygga upp stan efter kriget, men det går långsamt.

Vi besökte en kyrka, Saint Sava, en serbisk-ortodox kyrka, jättestor, rymmer 10 000 personer. Den hade underbara ikonmålningar dels på väggarna dels i taket och en magnifik ljuskrona, större än jag någonsin sett. Naturligtvis kryllade det av turister här.

Efteråt åkte vi en rundtur i de rikas kvarter, som Bojan kallade Beverly Hills. Här fanns ett mausoleum över Tito. Tito tog hit utländsk arbetskraft efter andra världskriget, för att bygga upp staden. De bodde i camper och fick mat, uppehälle och utbildning i främmande språk, matematik och historia etc. efter arbetsdagens slut.

Arbetstakten är inte så hög i Serbien och 20 % av befolkningen lever i armod, medan många är enormt rika. Vi passerade hyreskaserner byggda på 50 - 60-talet, ingen trevlig syn.

Så blev vi avsläppta vid ett shoppingcenter och kunde handla. Det var verkligen exklusiva affärer här, t.ex. Gerry Weber.

Vlada tog oss sedan till en park. Det fanns många parker i Belgrad, städer behöver lungor.

En jazzorkester spelade i parken när vi passerade in och Vlada berättade, att varje dag är det konsert av kommunala musikskolan. När vi var på väg ut ur parken hade orkestern avlösts av en stor kör, också den från kommunala musikskolan.

Här fanns också en massa stora schackbräden och männen kom redan tidiga morgnar för att spela ett parti och umgås. De kunde sedan sitta här hela dagarna i ända och snacka.

Vi såg också en stor skulptur, som serbierna reste till minne av fransmännen, för att de hjälpte dem under andra världskriget. När sedan balkankriget kom, var de plötsligt på motsatta sidan och bombade Serbien och serberna svarade då med att måla statyn svart.

Efter lunch, som vi åt var vi hade lust, hämtade Bojan upp oss och underhöll oss på väg till hotellet med en historia om en staty av en serb med en duva i den ena handen och ett svärd i den andra och han var alldeles naken, alltså var det för mycket, för som han uttryckte det "fina damer i hatt" och eftersom han stod i ett gathörn i centrum, var han ju till allmänt beskådande. Damerna såg till, att han förflyttades från centrum till en plats högt upp, så de inte kunde ta anstöt.

Så var vi tillbaka på hotellet för att fixa till oss, för i kväll var det middag med efterföljande folklöre.

Väl framme var det en promenad på ca 200 m på kullerstengator, som tur var föll ingen.

Inne möttes vi av två långbord och så dukades det fram en kall tallrik med rökt kött, ostar m.m., nog för att mätta oss, men sedan kom huvudrätten in, bestående av oxkött, griskött, kyckling, två korvar och pommes frites, nog för att mätta ett halvt kompani. På det följde en baklava dessert. Under maten underhöll fyra män med balkanmusik och vips, dök det upp två killar och två tjejer, som dansade fantastiska serbiska danser. De riktig flöt fjäderlätt över golvet och det var tjusigt att titta på. Sedan kom musikerna tillbaka, de ville förstås ha mer pengar, så de bara fortsatte och fortsatte. Det blev lite irriterande till slut, innan de förstod, att det inte var mer att hämta.

Så kom den fantastiske Bojan tillbaka med vår buss och körde oss den korta biten tillbaka till hotellet och en mycket trevlig kväll var till ända.

Torsdag 26 september

Regn, när vi vaknade på morgonen, tyvärr, för i dag skulle det bli en lång utflykt. Vi körde länge och passerade mängder av

avfolkade hus, skruttiga hus och finare hus. De fina ägdes av serber, bosatta i utlandet, som bara kom hem på semester, så gardiner och persienner var nerdragna. Det såg tråkigt ut. Mängder av majsält passerades, folk verkar leva på majs, fast senare fick vi höra att det var fodermajs, föda för grisar. Vårt första mål i dag var en vingård. Här fick vi först en genomgång av hur man odlar vin, vilket de flesta visste, efter att ha varit med på Christers resor i Italien och Rehn Mosel, och efter det visades vi in i ett rum med en massa godsaker på borden, ostar, korv, bröd och skinka. Vi fick prova två vita viner, varav ett spritzigt och ett av typ Chardonney, därefter ett rosé och sedan ett rött. Därefter var det försäljning. De som skulle betala med kort upplevde betalprocessen som jobbig, eftersom vi visades ner i en källare, där en dam satt och tog våra kort. Det hela tog oändligt med tid. På nästa stopp var det fikadags, men vi bedrog oss. När vi kom dit fanns det redan en turistbuss på parkeringen, så två gubbar stoppade oss vid grinden. Bojan blev rasande och sa antagligen en massa fula ord, som vi inte förstod. Men de var fantastiska, Christer och Bojan, för vi stannade vid en väg längs Donau och de dukade fram dels kaffe och dels snapsprovning, tre olika sorter, en med plommon, en med vindruvor och en med malört. Då steg stämningen igen!

Så berättade Bojan, att där det gjorts arkeologiska fynd av en mycket gammal boplats ca 8000 år gammal och världens arkeologer hade vallfärdat dit. Här fanns det vilda djur i skogarna, björn, hjortar av olika slag även en typ av en typ av vildkatt. Bojan översatte till svenska från vad guiden berättade, detta för att vi alla skulle förstå. Så körde vi ytterligare ett stycke väg, innan vi stannade. Där fick vi gå någon km in på en väg, för att komma till ett ställe där det visades en film om utgrävningarna. Tyvärr började det regna igen, men vi svenskar är ett tåligt släkte (i bland)!

In i bussen igen för färd mot middagen. Vackra vyer längs Donaus strand, skogar och berg, men tyvärr också mycket skräp, vi såg t.ex. en massa rostiga båtskrov. Svårt att se för oss svenskar, som är vana vid att man forslar bort "liken". Nu blev det middag på en mysig restaurang, som hette Slatna Ribica (Guldfisken), som låg vid kanten av Donau. Även denna gång en mastig förrätt, bara den hade räckt för att mätta oss, men så bars en stor salladstallrik och en huvudrätt bestående

av kycklingfiléer inlindade med bacon, en biff och stekt potatis. Allt mycket gott, men puh, man hade kunnat mätta en ox. Kändes tråkigt att lämna så mycket på tallriken, ca 75 % åkte nog ut, men vi är inte som korna som har fyra magar. Dessert på det, även denna dag baklava. Utanför restaurangen, upptäckte vi, att det fanns en liten affär, som sålde allehanda vätskor till ett billigt pris, t.ex. plommonbrännvin, whisky, vodka, ja allt man kan begära i starka drycker. Sedan följde en hemfärd i mörkret på ca två timmar. Nu var det skönt att krypa i säng efter en lång dag. Vi hade varit borta i 13 timmar.

Fredag 27 september

Sovmorgon, vilket var härligt!

I dag gick färden norrut mot i går, som var åt motsatt håll. Många majsält passerades även i dag. Att vi såg så många, var att de inte skördat majsen ännu, de andra sädeslagen var redan skördade. Sockerbetorna skulle upp först i november. Detta är en bördig del av Serbien. Här fanns även många grisfarmer. De gör här en god korv, som heter kulen. Nu skulle vi ut på landet till en vingård, som dessutom hade biodling. Området härstammar från romarriket och romarna tog med sig vindruvor från Italien och serberna gjorde då ett sött vin med 27 olika kryddor, och som kungen av Österrike var särskilt förtjust i.

Vinet, som hette Bermet, finns i dag på alla restauranger i Serbien. Det serverades även på Titanic 1912. Efter världskriget förstörde kommunisterna allt, men vinmakeriet återuppstod för 30 år sedan. Vi fick en genomgång och provsmakning av de olika sorterna, Merlot, Probus och Bermet och sedan försäljning. Även biodlingen fick vi höra om och provsmaka tre olika slags honung, som vi sedan kunde köpa. Bojan skojade om, att hans farfar hade ätit av den honungen varje dag i stället för Viagra. Många köpte sedan av den, jag tror, att det där med Viagra lät lockande.

När vi sedan var på väg i bussen, såg vi endast en traktor på hela vägen "det är därför går det så bra för Serbien, en jobbar 16 tittar på".

Vi stannade till i Slemski Karlowaz. Där öppnades de första skolorna för 250 år sedan och i början av 1800-talet det första

universitetet. Gymnasierna här räknas som de bästa i landet. Kort stopp här för fotografering. Vi fortsatte sedan genom landskapet och passerade en vacker kyrka med guldglänsande kupol. Den tillhörde ingen kyrka, utan var byggd privat av en man, som ville ha en egen kyrka. Vi såg många fruktodlingar och Bojan berättar att vid skördetid, så har de plockfester, då kanske 10 000 människor samlas för att plocka frukten. Då grillar de oxar och festar till långt in på natten. Nu anlände vi till Novi Sad, som är den näst största staden. Vlada berättade om stadens historia, som blev helt förstörd 1999, men nu är återuppbyggd till en modern stad, helt olik Belgrad med dess bullar och trafik men som förstås har många fler invånare. Fika på egen hand och lite shopping för en del. När vi kom tillbaka, erbjöd den snälle Bojan, att släppa av oss vid köpcentret och sedan hämta oss, men vi var trötta, så vi avböjde. Ytterligare en gest hur omtänksam han är. Middag på hotellet kl. 19.30. Buffé även i kväll. Efter maten förslog Bojan, att vi skulle gå till "bäcken" (hans uttryck av Donau), för att ta ett glas vin och lyssna på musik. Några följde med, men de flesta var nöjda med dagen och ville i säng.

Lördag 28 september

I dag var det dags att säga adjö till Serbien och åka norrut med destination Bratislava, även nu en resa på ca 60 mil. Hotell Amsterdam har varit helt ok, utom hissarna, det fanns endast en hiss till åtta våningar. På 8:e våningen huserade endast Kalle och Henny i sin svit på 3 rum och pentry, två toaletter och två bautastora TV-apparater och en vidunderlig utsikt över stan. De fick verkligen BINGO vid rumsutdelningen! På hemväg ska vi försöka smälta allt vi sett och upplevt i stan, vackra parker och ett vänligt folk, men också slitna och förfallna hus och slumområden. Vi har haft trevliga dagar här, sett och upplevt mycket, tack vare Bojans entusiasm och hans outtröttliga vilja, att vi skulle se och uppleva så mycket som möjligt av hans land.

Christer har varit ett bra stöd för honom och kört tryggt, ja kort sagt har det varit ett bra teamwork dem emellan.

Stopp innan gränsen på en mack, så vi kunde handla upp våra serbiska dinarer och det obligatoriska toalettbesöket.

Så kom gränsen då vi skulle ut ur Serbien och in i Ungern. Bojan snackade ett par minuter med en dam och så gled vi galant över det första hindret. Sen kom nästa och då blev det värre. Ungrarna vill absolut inte ha in obehöriga i Ungern, så allra först ville de ha reda på hur mycket sprit vi hade i väskorna. Man får föra ut 1 l/person och vi hade köpt ca 10 - 15 liter på hela gruppen. Så det var det grönt på den punkten. Sedan blev det vår tur. Vi ställde upp oss på lång rad och passen blev granskade av en kvinna i en lucka med argusögon. Sedan valde de slumpmässigt ut två väskor, som de rotade igenom, undrar vad de var ute efter, knark, sprit eller cigaretter? Hela proceduren hade nu tagit 1 tim och 45 minuter innan vi blev ivägsläppta. Nu var vi hungriga och Christer satte fart mot ett lunchställe. Ett superfint ställe med god mat, t.ex. ungersk gulasch, fräscha toaletter och dessutom billigt. Väl framme i Bratislava, tog vi in på hotell Baronka och så var det dags att kånka väskor igen. Här fanns tre hissar, rena lyxen efter vårt köande till den nya hissen i Belgrad. Efter ytterligare en god middag som var buffé, var de flesta trötta och törnade i säng, men en del tog ett sista snack nere i receptionen, eftersom hotellet saknade bar.

Söndag 29 september

Efter frukost bar det i väg igen, men innan vi åkte tog vi en gruppbild. Tyvärr kom inte alla med, svårt att samla alla 48. Gränsövergången mot Tjeckien klarades av på en kvart. Vi passerade staden Brno och kända skyltar dök upp såsom IKEA, ABB och Mc Donalds.

Nu hade vi ytterligare en lång resa till Cottbus i Tyskland. På söndagarna får inte tyska lastbilar köra, så det var lugnt på vägarna. Allsång på bussen, Bennys sång och sånger från allsångsbladet gjorde att stämningen steg. Dessutom passerade en del broar och i god tid meddelade Bojan i högtalaren HOOOOPPA, så de som ville kunde ta sig en dutt. Detta gick också bra när han med hög röst förkunnade DUUUUCKA. Nu körde Christer och Bojan berättade sanna och osanna berättelser från sin hemby i Serbien.

Nu har vi sluppit de trista majsfälten och vi ser vinodlingar och mycket grönt. Så berättade Bojan om hur det gick till när han som 14-åring ensam kom till Sverige med sina få tillhörigheter i en kappsäck. Han fick jobb på Mercedes Benz i Malmö som lärling, men fick sparken. Såg en lapp på arbetsförmedlingen i Malmö om ett jobb som bilmekaniker hos Thells, rev ner lappen och stoppade den i fickan, för detta jobbet skulle ingen annan ha. Ringde Christer och efter ett möte och en veckas väntan på besked, möttes de igen och Christer sa, "kan du börja på måndag"?

Nu har det gått 22 år sedan den dagen och han har haft fina år hos Thells och lärt sig mycket. Christer uppmanade honom att ta busskörkort och när han väl fått det, sa Christer "Nu får du köra till Österrike, för jag saknar en chaufför". Det var nervöst, men han klarade det. Vi fick också höra om sammanhållningen hos Thells och om gubbarna som kom varje dag för att snacka och fika, Nisse Bryggare, Bengt Andersson m.fl.

De satt i det lilla lunchrummet och bolmade, ända till den tag när Bojan, som inte röker själv, satte ner foten och med Christers samförstånd, satte upp en skylt med rökning förbjuden. Då var han inte så populär hos gubbarna en tid framöver.

Så stannade vi vid en mack, för att få något i magen och när vi kom i bussen var det någon som spillde ut cocacola i gången. Bojan var snabbt framme med en skurtrasa och under skratt showade han om sin städning hemma, att han var van vid att ligga på knä och det enda stället på kroppen han inte var luden var just på knäna, för han hade städat så mycket. Tro det om ni vill! Så blev det åter ett litet stopp och Bojan sa: "det enda vi har gott om är tid" en vink om att vi skulle snabba oss.

Så var vi framme vid Radisson hotell i Cottbus. Jättefint hotell med sköna sängar, härligt efter en lång dag i bussen. Dessutom god buffé på kvällen.

Måndag 30 september

Avfärd kl. 07.45 från ett regnigt Cottbus. Vi fördrev tiden med att titta på en film om uteliggare inspelad i slummen i Belgrad, tragisk, men också lite kärlek. Fina scener från Belgrad.

På bussen underhöll Bojan om hur männen firar när hustrun fött ett barn. Då blir det fest.... Mycket starka drycker konsumeras under fem dagar, de grillar oxar och festar. Gästerna river av en bit av tröjan på den nyblivne fadern. Bojans äldste son är född på BB Lund och han berättade att de firade på kvällen till långt ut på natten på verkstaden hos Thells. När han dagen efter skulle hälsa på sin fru, så gick han några meter bakom, eftersom han stank av sprit och skämdes när han kom till sjukhuset. I Serbien får man först efter tredje barnet en summa pengar i månaden, ungefär som vårt barnbidrag. Detta är tydligen ganska nytt och Bojan kommenterade det med "Jisses så många barn det kommer att födas nu. Vi blir lika många som kineserna"! Så talade han om ovänskapen mellan länderna i det forna Jugoslavien. Bojan och hans familj fick lämna en restaurang i Kroatien, när de hörde att de talade serbiska. Hans son däremot, har en kompis i Lund, som är kroat och de är bästa vänner. Ej heller i Bojans familj är det ovänskap, trots att många tillhör ett annat balkanland. Efter en kort paus längs vägen gick färden vidare i ett regnigt Tyskland med Rostock i sikte, där diverse starka drycker skulle inhandlas hos Calles. Båtfärd över Östersjön och genom Danmark, som är en trist färdväg, sjöng vi återigen Bennys trevliga visa. På Gulli Gullan melodin, ett verkligt diktaress är han den där Ljungberg... På vägen hem, blev det dragning på serbienfrågorna och Toni och Ebon Forsberg och Lena Fridadotter fick pris för 11 rätt. Christer hade också ett gratislotteri med priser. Jag vill åter citera det jag sa arrangörerna när vi åkte hem. "Tack Bojan och Christer, som tryggt och säkert lotsat oss genom sju länder (Danmark, Tyskland, Tjeckien, Slovakien, Ungern, Rumänien och Serbien) och ett speciellt tack till Bojan, som underhållit oss, med likt Tage Danielsson, sanna och osanna berättelser, vilket gjort att vi vridit oss av skratt. Det var längesen jag skrattade så mycket! Inte en sekund har vi haft tråkigt, trots att bussresorna stundtals varit långa".
DETTA ÄR EN RESA ATT MINNAS!

För alla resenärer /Agneta Månsson

Här är texten till Bennys visa:

Mel. Gulli-Gullan

NU ÅKER VI UT PÅ EN RESA, SOM TAR OSS TILL FRÄMMANDE
LAND
OCH INTE SKALL HÄR NÅGON MESA, NEJ VI HÅLLER VÅRT
STAARKA BAND
NÄR VI TOG VÅRAN SUP VID PYLONEN, TRADITIONEN SOM
ALDRIG GÅR UR
JA DEN SATTE SEJ INNANFÖR VÄSTEN, HELA RESAN FICK
FART, GÅR I DUR

HEJ Å HÅ GLATT HUMÖR HÅLLIGÅNG
P-R-O GILLAR GLÄDJE OCH SÅNG
DESSA ORDEN VI HÖR GÅNG PÅ GÅNG
GLATT HUMÖR OSSÅ HÅLLIGÅNG

SOM VANLIGT ÄR THELLS ARRANGÖREN, DET BORGAR FÖR
TRIVSEL O SKRATT
VI LITAR JU HELT PÅ CHAUFFÖREN, VAR OCK EN KAN
HANTERA EN RATT
PÅ VÄG NER TILL SÖDRA EUROPA, VÅRT SLUTMÅL ÄR
BELGRAD MINSANN
JA VI HOPPAS NI TRIVS ALLIHOPA, OCH FÅR MER LÄRA KÄNNA
VARANN

Refr.

FRÅN GEDSER GÅR RESAN MOT TYSKLAND, DÄR ROSTOCK ÄR
NÄSTA STATION
DÄR VÄNTAR NÅ'N TIMMAR LÄNGS VÄGEN, BIT IHOP HÄR GES
INGEN PARDON
SE'N INTAR VI "GYLLENE STADEN" TILL PRAG, JA DEN KALLAS
JU SÅ
DENNA PÄRLA DEN FÖRSTA I RADEN, AV DE PLATSER VI
SEDAN SKALL NÅ

Refr.

MED FRUKOST I "KISTAN" GÅR FÄRDEN, FÖRBI "TJECKA"
STADEN BRNO
VI ÄR JU PÅ VÄG UT I VÄRLDEN, JAG TROR ATT VI BÖRJAR
FÖRSTÅ
SLOVAKIEN NÄSTA I RADEN UUTI BRATISLAVA ETT STOPP
EN RUNDTUR VI TAR GENOM STADEN, ETT LYFT FÖR VÅR
HÄLSA OCH KNOPP

Refr.

VI GJORT NÅGRA STOPP LÄNGS MED VÄGEN, "TATT" EN DUTT
ELLER KANSKE ETT PAR
INTE KAN MAN VÄL MISSA DE LÄGEN, MED EN BÖRS SOM HAR
SLANTARNA KVAR
ATT BESÖKA SALONG MED MUSIK I, ÄR KUL, ALLTID HÄNDER
DET NÅ'T
LÅNGA KÖER JAVISST KAN DET DE BLI, MEN TILL SIST SLUTET
GOTT ALLTING GOTT

Refr.

SNART SLUTMÅLET NÅTTS PÅ VÅR RESA, OCH BOJAN HAR
LOTSAT OSS FRAM
I SERBIEN KÄNNS DET SOM HEMMA, MAMMAS GATA, SÅ ÄR
DET FÖR HAN
VI HOPPAS ATT ALLTING SKALL STÄMMA, SÅ ATT RESAN DET
BLIR EN SUCCE
TA' SEN FRAM ERA MINNEN DÄR HEMMA ETT BEVIS PÅ ATT NI
VARIT ME.

HEJ Å HÅ GLATT HUMÖR HÅLLIGÅNG
P-R-O GILLAR GLÄDJE OCH SÅNG
DESSA ORDEN VI HÖR GÅNG PÅ GÅNG
GLATT HUMÖR O-S-S-Å H-Å-L-L-I-G-Å-N-G-----
Sept. 2019

